

Αληθινή-συγκλονιστική ιστορία ! Επί δυο χρόνια δεν έκλαιγε το μωρό!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η Ελένη ζούσε στο Καρπενήσι και είχε παντρευτεί έναν πολύ σκληρό άνδρα, ο οποίος την χτυπούσε για το παραμικρό, όπως χτυπούν τα παιδιά την μπάλα στο γήπεδο.

Τα βάσανα της ζωής την έκαναν να υπηρετεί στη Μονή της Παναγίας της Προυσιώτισσας κάθε Δεκαπενταύγουστο.

Διηγείτο η ίδια: Μία περίοδο δούλευα παραδουλεύτρα σε ένα γιατρό, που ήταν καλοπληρωτής αλλά και πολύ σκληρός σαν τον άνδρα μου. Μία μέρα πήρα τον κάδο των σκουπιδιών για να πάω να τα πετάξω και ξαφνικά άκουσα ένα κλαυθμύρισμα.

Φθάνοντας στο σκουπιδότοπο άνοιξα το καπάκι και βλέπω ένα, μωρό μέσα στα αίματα. «Παναγιά μου τι να κάνω;

Να γυρίσω στο γιατρό δε γίνεται γιατί αυτός το πέταξε, όμως αν το πάρω στο σπίτι ο άντρας μου θα με σφάξει σαν λαμπριάτικο αρνί».

Το πήρα, το φίλησα σκουπίζοντας τα αίματα και το έσφιξα στην αγκαλιά μου, γιατί ήταν ο χειμώνας πολύ παγερός. Όταν έφθασα στο σπίτι δεν ήταν κανείς.

Είπα μέσα μου, «Ο Θεός είναι μαζί μου» και αφού το έπλυνα το τύλιξα σε μία παλιά μου πουκαμίσσα και το σταύρωσα προσευχόμενη, «Παναγιά μου Προυσιώτισσα, χαρίτωσε το να μην κλάψει».

Και το θαύμα έγινε. Το μωρό για δυο χρόνια δεν έκλαψε! Το τάιζα κρυφά και το κοίμιζα κάτω από το κρεβάτι μας. Όταν ερχόταν ο άνδρας μου η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά.

Πέρασε ο καιρός και το παιδί άρχισε να μπουσουλά. Οπότε ενα μεσημέρι εκεί που τρώγαμε ξετρύπωσε το μωρό και ήρθε κάτω από το τραπέζι. Μόλις το είδε ο άνδρας μου τα μάτια του γυάλισαν σαν του λιονταριού. «Τι είναι αυτό;», μου λέει.

Τότε έκαμα τον σταυρό μου και του είπα το μυστικό. Συγκινήθηκε και το δέχθηκε σαν να ήταν δικό του. Το παιδί αυτό τώρα έχει παντρευτεί και εργάζεται στο Καρπενήσι. Από το παιδί αυτό έχω ένα ποτήρι νερό, ενώ από τα δικά μου τίποτα.

Αρχιμανδρίτου Γρηγορίου, Ηγουμένου Ι.Μ. Δοχειαρίου, Μορφές πού γνώρισα να ασκούνται στο σκάμμα της Εκκλησίας.

Πηγή: oiaggeloitoufwtos.blogspot.gr